

Sagen er jo, at det er en ekstra afgift, og vi, der sidder i Folketinget nu, skal bestemme, om den skal indføres. Vi ved ikke engang, om der er behov for det om 4-5 år; det kan vi jo vurdere til den tid.

Sagen er, at det er regeringen, der gør barmarksforbrugerne og de decentrale forbrugere til gidsler. De kunne jo gennemføre det her forlig, hvornår de ville.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg må sige, at jeg synes, at Venstres ordførers måde at agere på er noget ussel. Det står jo lysende klart for enhver, der er her i salen, at det, der er sket, er, at Venstre har en ideologi, der nu viser sig at komme til at koste en masse mennesker en masse penge. Og så står hr. Jens Kirk her og siger: Det øvrige Folketing må da gerne gå videre; det vil Venstre ikke blande sig i.

Er det ikke fuldstændig det samme som at indrømme, at Venstre har taget fejl, og at Venstres ideologi er blevet så firkantet, at den ikke virker i det virkelige liv, og derfor er hr. Jens Kirk nødt til at stå og hælde vand ud af ørerne i stedet for at svare?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu skal jeg prøve at svare hr. Touborg pænt: Nej, det er det ikke. Sagen er, at det her jo kunne gennemføres. Vi var jo blevet enige om, at barmarksværkerne skulle have 1.500 kr., og de decentrale skulle have 200-400 kr. Man havde fundet pengene på finansloven.

Så er det jo faktisk lidt mærkeligt, at vi skulle beslutte allerede nu, at om 4 eller 5 år skal de andre til at betale ekstra. Vi ved jo ikke engang, hvad energipriserne vil være til den tid. Det kan være, vi kommer tilbage til de gyldne tider, som barmarksværkerne havde f.eks. omkring 1995-1998.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Tak til indenrigsministeren for en som sædvanlig god Landdistriktsredegørelse og tak til Kristeligt Folkeparti for at have taget initiativet til forespørgslen om, hvilke initiativer regeringen har på bedding til at styrke grundlaget for en varig bosætning i landsbyer og landdistrikter.

Jeg mener virkelig, at det er en god redegørelse, som indenrigsministeren præsenterer for Folketinget. Redegørelsen er fyldt med gode hensigter og en meget stor velvilje over for udviklingen i landsbyerne og i landdistrikterne.

Redegørelsen adskiller sig således ikke meget fra tidligere års redegørelser. Der er da også taget en række gode initiativer i de år, der er gået, siden vi i Folketinget for ca. 10 år siden konsekvent begyndte årlig at diskutere landdistriktspolitik.

Der har været stillet penge til rådighed for Landdistriktspuljen, der har været iværksat en stribe spændende projekter, og der er etableret et forskningscenter. Som oftest har kuglerne været støbt her i Folketingssalen, hvorefter regeringen som den udøvende del af statsmagten har taget sig af det videre fornødne.

Alligevel vil jeg ikke undlade at hælde lidt malurt i bægeret. Jeg kan ikke lade være med at nævne den sidste ændring af lukkeloven med udvidet adgang til at holde søndagsåbent i de store butikker i byerne og i butiksentrene.

Der er for mig ikke skygge af tvivl om, at denne ændring på sigt vil betyde, at nøglen bliver drejet om for sidste gang i en række små butikker i landdistrikterne til ubodelig skade for udviklingen i disse små lokalsamfund. Det er mig ubegribeligt, at regeringen, at Socialdemokratiet gik med på den galej, men det gjorde man altså.

I min tale under landdistriktsdebatten sidste år gjorde jeg mig til talsmand for det synspunkt, at planlovene var for restriktive over for bosætning og erhvervsudvikling i landdistrikterne. Den fremherskende planlægningstankegang helt tilbage i 1970'erne, hvor komplekset blev skabt, var præget af en frygt for, at der skulle bosætte sig for mange på landet, og en tilsvarende frygt for, at erhvervsvirksomhederne skulle foretrække at placere sig i landdistrikterne og på den måde belaste miljøet og naturværdierne på landet.

Men denne frygt har vist sig at være ubegrundet. Udviklingstendenserne har været de modsatte af, hvad man frygtede. Udviklingen både med hensyn til bosætning og erhvervsudvikling har jo været negativ hen over alle årene for landdistrikterne. Derfor er det på tide at gøre op med denne forældede tankegang i de danske planlove.

Vi skal i stedet indrette planlovene, så vi fremmer bosætning på landet og giver bedre muligheder for etablering af erhvervsvirksomheder